

Fra: Jette Staal <jettestaal@hotmail.com>

Dato: 10. januar 2025 kl. 20.42.30 CET

Til: jan.jensen@sn.dk

Emne: Værestedet Skovbrynet - et brugerperspektiv, og en invitation til dialog

Kære Jan,

Mit navn er Jette Staal, og jeg er søster til en af beboerne på værestedet Skovbrynet. Jeg har læst de artikler du har skrevet om værestedet og de problemer Socialtilsynet mener at have afdækket, og har været ulykkelig over den negative vinkling der har været lagt. Jeg har ikke de faglige kompetencer til at bestride tilsynets observationer, men jeg har en bror der har haft en fantastisk hverdag på stedet, og jeg skriver til dig i håb om at du vil nuancere din historie ved at medtage et perspektiv fra en slægtning der er dybt berørt over at skulle se hans hjem blive knust.

Min bror kom til Skovbrynet i foråret 2023, fra et andet dejligt bosted der desværre også blev lukket af tilsynet. Han er svært infantilt autistisk, og ankom til Skovbrynet med meget begrænset funktionsevne og sociale kompetencer. I de knap to år der er gået siden han første gang åbnede døren har jeg set ham blomstre op, og blive del af et helt unikt fællesskab. Jeg påstår ikke at Socialtilsynet tager fejl, når de påpeger at der mangler dokumentation og at der er en høj gennemstrømning af personale. Men jeg mener at der mangler et blik for den værdi Skovbrynet hver eneste dag leverer. Den udvikling min bror har gennemgået siden han landede hos Anne-Marie og det kerneteam hun leder har overgået min forestillingsevne, og det tilskriver jeg i høj grad de menneskelige kvaliteter der er Skovbrynets fundament - og som desværre ikke nødvendigvis kan fanges af et tilsyn. Min brors hverdag er bygget op om meningsfulde aktiviteter der udføres i et stærkt fællesskab, og selvom hans udvikling måske ikke er tilfredsstillende dokumenteret kan jeg skrive under på at den i høj grad er synlig.

Jeg kunne skrive en lang roman om Skovbrynets fortræffeligheder, men jeg vil egentlig hellere tage en snak - og måske vise dig stedet som det ser ud gennem en brugers øjne. Det tager så uendeligt mange kræfter at bygge et hjem for en beboer som min bror, og så uendeligt lidt at bryde det ned igen. Og jeg synes at Skovbrynet - og de mennesker der har skabt det - fortjener et ærligt og kærligt skudsmål der ikke kun tager udgangspunkt i tilsyn og paragraffer.

Du kan ringe til mig på mobil 4244 1950, og jeg håber sådan at du vil tage dig tid til at fortælle den anden side af historien.

Kærlig hilsen

Jette Staal